

โดยเอ็ลเคอร์เคานทิน แอล. กุก
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

เลือกอย่างฉลาด

“ปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี” (อิสยาห์ 7:15)

ฟีน้องชายที่รัก ความปรารถนาของข้าพเจ้าในคำคืบนี้คือแบ่งปันคำแนะนำบางอย่างเกี่ยวกับการตัดสินใจและการเลือก

สมัยที่ข้าพเจ้าเป็นทนายความหนุ่มในย่านอ่าวซานฟรานซิสโก บริษัทของเราทำงานด้านกฎหมายให้บริษัทที่ผลิต ซาร์ลี บราวน์ รายการพิเศษทางทีวีในวันหยุด¹ ข้าพเจ้ากลายเป็นแฟนของซาร์ลี ซูลส์และผลงานของเขา—*ทีนัทส์* กับซาร์ลี บราวน์ ลูซี่ สนูบี้ ตลอดจนตัวละครอื่นๆ ที่แสนอัศจรรย์

การ์ตูนโปรดเรื่องหนึ่งของข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับลูซี่ เท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ ทีมเบสบอลของซาร์ลี บราวน์กำลังแข่งเกมสำคัญ—ลูซี่เล่นอยู่ในสนามทางขวา และมีลูกบอลตีโด่งลอยมาที่เธอ ทุกเบสมีคนอยู่แล้วและเป็นช่วงสุดท้ายของการทำแต้มที่เก้า ถ้าลูซี่รับลูกได้ทีมของเธอจะชนะ ถ้าลูซี่รับลูกพลาดอีกทีทีมก็จะชนะ

ดั่งที่เกิดขึ้นเฉพาะในการ์ตูนเท่านั้น คนทั้งทีมมายืนล้อมลูซี่ขณะลูกบอลลอยลงมา ลูซี่คิดว่า “ถ้าฉันรับลูกได้ ฉันจะเป็นฮีโร่ ถ้ารับไม่ได้ ฉันจะเป็นแพะ”

บอลกำลังลอยลงมา ขณะที่เพื่อนร่วมทีมเฝ้ามองอย่างตื่นเต้น ลูซี่รับบอลพลาด ซาร์ลีขว้างถุงมือลงพื้นด้วยความโกรธ ลูซี่จึงมองไปที่เพื่อนร่วมทีม เท้าสะเอว และพูดว่า “เธอ

จะคาดหวังให้ฉันรับลูกบอลได้อย่างไรเมื่อฉันกำลังกังวลเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของประเทศเรา”

นี่เป็นหนึ่งในลูกบอลหลายลูกที่ลูซี่รับพลาดมาตลอดหลายปี เธอมีข้อแก้ตัวใหม่ทุกครั้ง? ถึงแม้จะเป็นเรื่องน่าขัน แต่ข้อแก้ตัวของลูซี่มักจะชอบด้วยเหตุผล ซึ่งก็ไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริงของการรับลูกพลาด

ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของประธานโรมัส เอส. มอนสัน ท่านมักจะสอนว่าการตัดสินใจกำหนดจุดหมายปลายทาง² ในบริบทดังกล่าว คำแนะนำของข้าพเจ้าในคำคืบนี้คือจงอยู่เหนือเหตุผลใดก็ตามที่ปิดกั้นเราจากการตัดสินใจที่ชอบธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรับใช้พระเยซูคริสต์ ในอิสยาห์สอนเราว่าเราต้อง “ปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี”⁴

ข้าพเจ้าเชื่อว่าสิ่งนี้สำคัญมากในยุคสมัยของเรา เมื่อซาตานแผ่อิทธิพลในใจมนุษย์ด้วยวิธีแปลกใหม่และแยบยลการเลือกและการตัดสินใจของเราต้องทำอย่างรอบคอบสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่เราประกาศว่าจะดำเนินชีวิตตามนั้น เราต้องมีคำมั่นสัญญาที่ชัดเจนต่อพระบัญญัติและปฏิบัติตามพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์อย่างเคร่งครัด เมื่อเราปล่อยให้เหตุผลปิดกั้นเราจากเอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร งานเผยแผ่ที่มีค่าควร

และการแต่งงานในพระวิหาร สิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เป็นความปวดร้าวใจเมื่อเราประกาศความเชื่อในเป้าหมายเหล่านี้แต่ยังละเลยการดำเนินชีวิตที่นำไปสู่เป้าหมาย⁵

หนุ่มสาวบางคนประกาศเป้าหมายของตนเองว่าพวกเขาจะแต่งงานในพระวิหาร แต่ไม่ออกเดทกับคนที่คู่ควรแก่การเข้าพระวิหาร พุดตามตรงก็คือ บางคนไม่ยอมแม้แต่จะออกเดท ท่านที่เป็นหนุ่มโสด ยิ่งท่านเป็นโสดนานเท่าไรหลังจากมีวิญญูติและวิญญูภาวะที่เหมาะสม ท่านยิ่งสบายมากขึ้นเท่านั้น แต่จริงๆ แล้วท่านจะยิ่ง อึดอัด มากขึ้นเท่านั้น ต่างหาก ขอให้ “ทำงานอย่างทุ่มเท” ในกิจกรรมทางวิญญูติและทางสังคมที่ควบคู่ไปกับเป้าหมายของการแต่งงานในพระวิหาร

บางคนเลื่อนการแต่งงานไปจนจบการศึกษาและมึงงานทำ ขณะเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในโลก แต่เหตุผลนี้ไม่ได้แสดงศรัทธา ไม่ได้ยอมทำตามคำแนะนำของศาสนาดพยากรณ์ในปัจจุบัน และขัดแย้งกับหลักคำสอนที่มีความหมาย

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพบกับชายวัยรุ่นคนหนึ่ง เป้าหมายของเขาคือไปรับใช้งานเผยแผ่ เรียนต่อ แต่งงานในพระวิหาร และมีครอบครัวที่มีความสุขอย่างซื่อสัตย์ ข้าพเจ้ายินดีมากกับเป้าหมายของเขา แต่ระหว่างการสนทนาต่อไป เห็นได้ชัดว่าความประพฤติและการเลือกของเขาไม่ได้สอดคล้องกับเป้าหมาย ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาต้องการรับใช้งานเผยแผ่อย่างจริงจังและหลีกเลี่ยงการลวงละเมิดร้ายแรงที่จะยับยั้งงานเผยแผ่ของเขา แต่ความประพฤติในแต่ละวันไม่ได้เตรียมเขาเพื่อรับความท้าทายทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และทางวิญญูติที่เขาจะเผชิญ เขาไม่ได้เรียนรู้ที่จะทำงานหนัก เขาไม่จริงจังกับเรื่องเรียนหรือเซมินารี เขามาโบสถ์แต่ไม่อ่านพระคัมภีร์มอรมอน เขาเล่นวิดีโอเกมและใช้สื่อสังคมครั้งละนานๆ ดูเหมือนเขาจะคิดว่าการไปอยู่ที่คณะเผยแผ่ของเขานั้นเพียงพอแล้ว เขาวนชนชายทั้งหลายโปรดให้คำมั่นสัญญาอีกครั้งว่าจะประพฤติตนอย่างมีค่าควรและเตรียมตัวอย่างจริงจังที่จะเป็นตัวแทนของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

ความกังวลของข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวกับการตัดสินใจครั้งสำคัญที่จะเปลี่ยนเส้นทางชีวิต

เท่านั้น แต่เป็นการตัดสินใจโดยทั่วไปเช่นกัน—การตัดสินใจทางโลกในแต่ละวันและการตัดสินใจที่ดูเหมือนธรรมดาซึ่งเรามักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ของเรา ในเรื่องเหล่านี้ เราต้องเน้นความพอดี สมดุล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญญา เป็นสิ่งสำคัญที่จะอยู่เหนือเหตุผลและเลือกให้ดีที่สุด

ตัวอย่างที่ดีมากของความต้องการให้มีความพอดี สมดุล และปัญญาคือการใช้อินเทอร์เน็ต สิ่งนี้สามารถเป็นการทำงานเผยแผ่ศาสนา ช่วยในด้านหน้าที่รับผิดชอบของฐานะปุโรหิต ค้นหาบรรพชนผู้ล้ำค่าเพื่อทำศาสนพิธีพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ และอื่นๆ อีกมากมาย มีศักยภาพที่เป็นประโยชน์มากมาย เรารู้เช่นกันว่าอินเทอร์เน็ตสามารถส่งสิ่งชั่วร้ายมาได้มากมายรวมถึงสื่อลามก การสื่อสารที่หยาบคาย⁶ และเรื่องหลอกหลวงจากบุคคลนิรนาม ซึ่งนำไปสู่วงจรของความโง่เขลาอย่างไม่สิ้นสุด ดังที่บราเดอร์แรนดัลล์แอล. ริดด์ สอนไว้อย่างคมคายที่การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่แล้วเมื่อพูดถึงอินเทอร์เน็ต “ท่านอาจตกอยู่ในวังวนอันไม่รู้จบของสิ่งไม่สำคัญที่สิ้นเปลืองเวลาและบั่นทอนศักยภาพของท่าน”⁹

ความเพลิดเพลินและการต่อต้านความชอบธรรมไม่ใช่แค่อินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้มีอยู่ทั่วไป ไม่เพียงมีผลต่อเยาวชนแต่มีผลต่อเราทุกคน เราอาศัยอยู่ในโลกที่ไกลาหลอย่างแท้จริง¹⁰ เราถูกรายล้อมด้วย “ความสนุกสนาน” ที่ชวนให้หมกมุ่นกับชีวิตที่ไร้ศีลธรรมและผิดปกติ สื่อส่วนใหญ่นำเสนอให้เห็นจนเป็นเรื่องธรรมดา

เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตনার์เตือนสมาชิกไว้เมื่อเร็วๆ นี้ให้ใช้สื่อสังคมอย่างถูกต้อง¹¹ ผู้นำทางความคิดที่โด่งดัง อาร์เธอร์ ซี. บรูคส์ เคยเน้นถึงประเด็นนี้ เขาสังเกตว่าเมื่อเราใช้สื่อสังคม เรามีแนวโน้มจะให้เห็นรายละเอียดที่สวยงามในชีวิตเราแต่ไม่ใช่ในยามยากลำบากที่โรงเรียนหรือที่ทำงาน เราแสดงภาพชีวิตที่ไม่ครบถ้วน—บางครั้งทำแบบไอ้อวดหรือเสกสรรปั้นแต่ง เราวาดภาพชีวิตนี้และจากนั้นเราก็บริโภค “ชีวิตที่เสกสรรปั้นแต่ง...เกือบทั้งสิ้นของ ‘เพื่อน’ ในสื่อสังคม [ของเรา]” บรูคส์ยืนยันว่า “คุณจะไม่รู้สึกแย่ได้อย่างไรที่ใช้เวลาส่วนหนึ่งเสแสร้งว่าคุณมีความสุขกว่าที่คุณเป็นและเวลาอีกส่วนหนึ่ง

เฝ้าดูว่าคนอื่นจะมีความสุขมากกว่าคุณเพียงไร”¹²

บางครั้งเรารู้สึกว่าเรากำลังจมอยู่ในความโง่เขลาที่ไร้สาระ เสี่ยงที่ปราศจากความหมายและความขัดแย้งอันต่อเนื่อง เมื่อเราลดเสียงและพินิจพิจารณาถึงแก่นสาร มีเพียงเศษเสี้ยวของสิ่งเหล่านี้ที่จะช่วยเราบรรลุเป้าหมายอันชอบธรรมของเราในนิรันดร บิดาคนหนึ่งตอบลูกอย่างชาญฉลาดต่อคำร้องขอนับไม้ถั่วที่อยากมีส่วนร่วมในความเพลิดเพลินเหล่านี้ เขาเพียงแต่ถามลูกว่า “สิ่งนี้จะทำให้ลูกเป็นคนดีขึ้นหรือเปล่า”

เมื่อเราหาข้อแก้ตัวในการเลือกที่ผิด ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เราสูญเสียพรและความคุ้มครองที่เราต้องการและมักจะตกหลุมบาปหรือแค่หลงทาง

ข้าพเจ้ากังวลเป็นพิเศษเรื่องความโง่เขลา¹³ และการหลงใหล “สิ่งใหม่ๆ ทุกชนิด” ในศาสนจักรเราสนับสนุนและสรรเสริญความจริงตลอดจนความรู้ทุกประเภท แต่เมื่อวัฒนธรรม ความรู้และจารีตสังคมแตกแยกไปจากแผนแห่งความสุขของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่างของพระเยซูคริสต์ ย่อมเกิดความล้มเหลวของสังคม¹⁴ ในยุคสมัยของเรา ทั้งที่มีความก้าวหน้าในหลายด้านอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาศาสตร์และการสื่อสาร แต่ค่านิยมพื้นฐานที่จำเป็นถูกกัดกร่อนและความสุขกับความผาสุกโดยรวมลดลง

เมื่ออัครสาวกเปาโลได้รับเชิญให้พูดบนเนินเขามาร์ติโนในเอเธนส์ ท่านพบบางคนที่ยัง

คิดว่าเฉลียวฉลาดมีความรู้และขาดปัญญาที่แท้จริงเหมือนที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน¹⁵ ในกิจการของอัครทูตเราอ่านเรื่องราวนี้ “เพราะชาวเอเธนส์กับชาวต่างประเทศซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นไม่สนใจเรื่องอะไรนอกจากจะกล่าวหรือฟังสิ่งใหม่ๆ”¹⁶ เปาโลเน้นเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ เมื่อฝูงชนตระหนักในเนื้อหาทางศาสนาของข้าพเจ้าดังกล่าว บางคนเยาะเย้ยท่าน บ้างก็ไม่ใส่ใจ โดยพูดว่า “เราจะคอยฟังท่านกล่าวเรื่องนี้ต่อไปอีก”¹⁷ เปาโลออกจากเอเธนส์ *อย่างไม่ประสบความสำเร็จ* ดิน เฟรเดริก พาร์วาร์เขียนถึงการไปเยือนครั้งนี้ว่า “ที่เอเธนส์ท่านไม่ได้จัดตั้งศาสนจักร ท่านไม่เขียนสาส์นถึงเอเธนส์ และในเอเธนส์ ที่ท่านมักจะเดินผ่านท่านไม่เคยไปเหยียบที่นั่นอีกเลย”¹⁸

ข้าพเจ้าเชื่อข้าพเจ้าเชื่อว่าการดลใจของเอลเดอร์อีคส์ที่แยกแยะระหว่าง “ดี ดีกว่า ดีที่สุด” จะให้วิธีที่มีประสิทธิภาพในการประเมินการเลือกและลำดับความสำคัญ¹⁹ การเลือกหลายอย่างโดยเนื้อแท้แล้วไม่ได้เลวร้าย แต่ถ้ามาดั่งเวลาทั้งหมดของเราไปและกีดกันเราจากการเลือกที่ดีที่สุด สิ่งเหล่านั้นย่อมมีอันตรายแฝงอยู่

กระทั่งกิจกรรมที่ตั้งมียังต้องประเมินเพื่อจะตัดสินใจว่าสิ่งเหล่านั้นกลายเป็นการหลอกล่อเราจากเป้าหมายที่ดีที่สุดหรือไม่ สมัยเป็นวัยรุ่น ข้าพเจ้าเคยสนทนากับคุณพ่อ ซึ่งยังจำได้จนบัดนี้ ท่านไม่ค่อยเชื่อว่าคนที่อายุยังน้อยจะให้ความสำคัญหรือเตรียมตัวสำหรับเป้าหมายสำคัญระยะยาว—เช่นอาชีพและการเลี้ยงดูครอบครัว

การศึกษาที่มีความหมายและประสบการณ์การทำงานในเบื้องต้นมักจะถูกจัดไว้เป็นลำดับความสำคัญสูงสุดตามที่บิดาข้าพเจ้าแนะนำ ท่านชื่นชมกิจกรรมนอกหลักสูตร อาทิ การได้วาทะและองค์การนักศึกษาที่อาจมีความสัมพันธ์โดยตรงกับเป้าหมายสำคัญบางอย่างของข้าพเจ้า ท่านไม่ค่อยแน่ใจกับเวลาที่ข้าพเจ้าใช้ไปอย่างมากในการเล่นฟุตบอล บาสเก็ตบอล เบสบอล หรือกรีฑา ท่านยอมรับว่ากีฬาสามารถสร้างความแข็งแรง อดทน และการทำงานเป็นหมู่คณะ แต่ก็ยืนยันว่าการให้ความสำคัญกับกีฬาอย่างเดียวโดยใช้เวลาให้น้อยลงนั้นจะดีกว่า ในทัศนะของท่าน กีฬาเป็นเรื่องดีแต่ไม่ดีที่สุด *สำหรับข้าพเจ้า* ท่านกังวลว่ากีฬาบางประเภทจะสร้างความโด่งดังหรือชื่อเสียงในท้องถิ่นที่ต้องสูญเสียเป้าหมายระยะยาวที่สำคัญกว่า

จากประสบการณ์นี้ เหตุผลหนึ่งที่ข้าพเจ้าชอบเรื่องลูซิเลียนเบสบอลก็เพราะว่าในทัศนะของคุณพ่อ ข้าพเจ้าควรศึกษาโนบายต่างประเทศและไม่ต้องหวังว่าข้าพเจ้าจะรับลูกบอลได้หรือไม่ ข้าพเจ้าควรพูดให้เข้าใจก่อนว่าคุณแม่ของข้าพเจ้าชอบกีฬา ท่านจะพลาดการแข่งขันของข้าพเจ้าสักนัดก็ต่อเมื่อท่านเข้าโรงพยาบาล

ข้าพเจ้าตัดสินใจทำตามคำแนะนำของคุณพ่อและไม่เล่นกีฬาที่ต้องแข่งขันต่างสถาบันเมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัย ตอนนั้นได้ซิทโมเมริกันฟุตบอลของโรงเรียนมัธยมบอกข้าพเจ้าว่าได้ซิทโมเมริกันวิทยาลัยสแตนฟอร์ด เชิญเมอร์ลิน โอลเซ็นกับข้าพเจ้าไปรับประทานอาหารกลางวัน ท่านที่ยังอายุน้อยอยู่อาจ

ไม่รู้จักเมอร์ลิน เขาเป็นแท็กเกิ้ลที่มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศของทีมอเมริกันฟุตบอลโรงเรียนมัธยมปลายโลแกนซึ่งข้าพเจ้าเล่นเป็นควอเตอร์แบคและเซฟตี้และรับลูกคิกออฟและเตะลูกพันท ในโรงเรียนมัธยมปลาย เมอร์ลินได้รับการติดต่อให้ร่วมทีมจากทีมอเมริกันฟุตบอลที่มีชื่อเสียงทั่วประเทศ ในมหาวิทยาลัยเขาได้รับด้วยเอาร์ทแลนดีในฐานะไลน์แมนเส้นในดีเด่นของประเทศ ในที่สุดเมอร์ลินเป็นคนที่สามที่ได้รับคัดเลือกให้เล่นในทีมลีกระดับชาติและได้เล่นในการแข่งขันโปรโบวล์ (Pro Bowls) อย่างยอดเยี่ยม 14 ครั้งติดต่อกัน เขาได้รับการเสนอชื่อเข้าสู่หอเกียรติยศสำหรับนักอเมริกันฟุตบอลอาชีพในปี 1982²⁰

เรารับประทานอาหารกลางวันกับโค้ชทีมสแตนฟอร์ดที่ร้านบลูเบิร์ตในโลแกน ยูทาร์ หลังจากจับมือกันแล้ว เขาไม่เคยสบตาข้าพเจ้าแม้แต่ครั้งเดียว เขาพูดแต่กับเมอร์ลินโดยไม่สนใจข้าพเจ้า เมื่อรับประทานอาหาร

กลางวันเสร็จ เป็นครั้งแรกที่เขาหันมาทางข้าพเจ้า แต่เขาจำชื่อข้าพเจ้าไม่ได้ จากนั้นเขาบอกเมอร์ลินว่า “ถ้าคุณเลือกไปที่สแตนฟอร์ดและอยากจะทำเพื่อนไปด้วย ถ้าเขามีเกรดดีพออาจจะจัดการให้ได้” ประสพการณ์นี้ยืนยันกับข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าควรทำตามคำแนะนำอันชาญฉลาดของคุณพอ

เจตนาของข้าพเจ้าไม่ได้ต้องการห้ามเล่นกีฬาหรือห้ามใช้อินเทอร์เน็ตหรือห้ามทำกิจกรรมที่มีคุณค่าอื่นๆ ที่คนหนุ่มสาวชื่นชอบ กิจกรรมเหล่านี้ต้องใช้ความพอดี สมดุล และปัญญา เมื่อเราใช้อย่างฉลาด สิ่งเหล่านี้จะทำให้ชีวิตเราดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าสนับสนุนทุกคนไม่ว่าคนหนุ่มสาวหรือสูงวัย ให้ทบทวนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งพยายามมีวินัยให้มากขึ้น ความประพฤติและการเลือกของเราในแต่ละวันควรสอดคล้องกับเป้าหมายของเรา เราต้องอยู่เหนือเหตุผลและความเพลิดเพลิน สิ่งนี้สำคัญเป็นพิเศษต่อการเลือกที่สอดคล้องกับพันธสัญญาของเราที่จะรับใช้พระเยซูคริสต์ด้วยความชอบธรรม²¹ เราต้องไม่ละสายตาคจากเป้าหมายหรือทำลูกบอลตกไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม

ชีวิตนี้เป็นเวลาที่จะเตรียมตัวพบพระเจ้า²² เราเป็นคนมีความสุข เบิกบานใจ เราชื่นชอบอารมณ์ขันที่ดีและเห็นคุณค่าของเวลาที่ได้อยู่กับครอบครัวและมีตรสหาย แต่เราต้องตระหนักว่ามีจุดประสงค์ที่จริงจังควบคู่มาพร้อมกับมาตรฐานของการดำเนินชีวิตและการเลือกทั้งหมดของเรา ความเพลิดเพลินและเหตุผลที่จำกัดความก้าวหน้านั้นเป็นอันตรายมากอยู่แล้ว แต่เมื่อสิ่งเหล่านั้นบั่นทอนศรัทธาในพระเยซูคริสต์และศาสนจักรของพระองค์ สิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องสลดใจ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เราจะทำให้ความประพฤติของเราสอดคล้องกับจุดประสงค์อันสูงส่งซึ่งกำหนดไว้สำหรับผู้ที่อยู่ในการรับใช้ของพระอาจารย์ในทุกสิ่งเราควรจดจำว่าความ “องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซู”²³ เป็นการทดสอบเพื่อแบ่งแยกครั้งสำคัญระหว่างอาณาจักรซีเลสเชียลกับอาณาจักรเทอร์เรสเตรียล เราต้องการอยู่บนฝั่งของซีเลสเชียลในการแบ่งแยกนั้น ในฐานะอัครสาวกคนหนึ่งของพระองค์ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานด้วยศรัทธาแรงกล้าถึงความจริงแห่งการชดใช้และความ เป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. Lee Mendelson-Bill Melendez Production TV Specials.
2. จากพระจันทร์ของดาวเสาร์ทำให้เธอเขว จนถึงกับกังวลจะมีสารพิษในถุงมือเธอ ลูซี่มีเหตุผลเสมอว่าทำไมเธอจึงรับบอลไม่ได้.
3. ดู “Decisions Determine Destiny,” บทที่ 8 ใน *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), 57–65.
4. อิศยาที่ 7:15.

5. “If to do were as easy as to know what were good to do, chapels had been churches, and poor men’s cottages princes’ palaces” (William Shakespeare, *The Merchant of Venice*, อกที่ 1, ฉาก 2, บรรทัด 12–14).
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:27.
7. ดู *การปรับตัวให้เข้ากับชีวิตผู้สอนศาสนา* (คู่มือ, 2013), 23–49.
8. ดู Stephanie Rosenbloom, “Dealing with Digital Cruelty,” *New York Times*, Aug. 24, 2014, SR1.
9. แรนดัลล์ แอล. ริคส์, “คนในรุ่นที่ทรงเลือก,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2014, 56.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:26.
11. ดู David A. Bednar, “To Sweep the Earth as with a Flood” (speech delivered at BYU Campus Education Week, ส.ค. 19, 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, “Love People, Not Pleasure,” *New York Times*, July 20, 2014, SR1.
13. โขกฤษัยที่ความเยี่ยงเบนอย่างหนึ่งซึ่งเพิ่มขึ้นในยุคสมัยของเราคือความโง่เขลาอย่างแท้จริง เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงแจกแจงบางสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีมลทิน พระองค์ทรงรวมถึงความโง่เขลา (ดู มาระโก 7:22).
14. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสมัยกรีกโบราณและโรม เช่นเดียวกับอารยธรรมในพระกัมภีร์มอรมอน.
15. ดู Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1989), 302. มีนักปรัชญาหลากหลายประเภท รวมถึงกลุ่มเอปิคิวรัสและกลุ่มสโตอิก, บางคนเรียกกลุ่มคูอริทั้งสองนี้ว่าเป็นพวกฟารีซีและสะดูสีของโลกนอกศาสนา. ดู Quentin L. Cook, “Looking beyond the Mark,” *Liahona*, Mar. 2003, 41–44; *Liahona*, Mar. 2003, 21–24 ด้วย.
16. กิจการของอัครทูต 17:21.
17. กิจการของอัครทูต 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 312.
19. ดู ดัลลิน เอช. โอ๊คส์, “ดี ดีกว่า ดีที่สุด,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2007, 104–108.
20. เมอร์ลิน โอลเซ็นเป็นนักฟุตบอลที่ได้รับการเสนอชื่อในหอเกียรติยศ นักแสดง และผู้ประกาศของ NFL ของช่อง NBC เขาได้รับรางวัล Outland Trophy ในการเล่นฟุตบอลให้มหาวิทยาลัยยูทาร์ สเตท เขาเล่นฟุตบอลอาชีพสำหรับทีม Los Angeles Rams. เขาเล่นบพโงนาธาน การ์วีย์คู่กับไมเคิล แลนดอนในเรื่อง *Little House on the Prairie* และเคยมีรายการโทรทัศน์ของเขาเอง *Father Murphy* ปัจจุบันเมอร์ลินถึงแก่กรรม (11 มีนาคม 2010) และเราคิดถึงเขามาก
21. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:5.
22. ดู แอลมา 34:32.
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:79.